

Młodzież Katolicka

Dwutygodnik dla katolickiej młodzieży pozaszkolnej

Redakcja: Katowice, Marszałka Piłsudskiego 58

Bezpłatny dodatek „Gościa Niedzielnego“

Nr. 2

Katowice, 26 stycznia 1930

Rok V.

Trzeźwość to pierwszy warunek odrodzenia moralnego!

Młodzieży! Kto bacznie śledzi stosunki, przyznać musi, że plaga alkoholizmu szerzy się w sposób przerażający wśród wszystkich stanów, niestety także wśród młodzieży, co jest objawem najgroźniejszym. Zamiłowanie do kieliszka wypacza charakter; z człowieka energicznego czyni niedołęgę, z obywatela szlachetnego — samoluba i brutala, z młodzieńca utalentowanego i pracowitego — leniwcę, hulakę i złodzieja grosza publicznego, z człowieka czystego — rozpustnika. Do tego dochodzą liczne zastępy dzieci po alkoholikach, obciążone dziedzicznie i skłonne do występku. To też nie będziemy mogli odmówić słuszności tym, którzy wzywają naród do opamiętania.

Zaiste czas wielki, aby tęsknota licznych dusz szlachetnych za zmianą opinii publicznej, za odrodzeniem wewnętrznym każdego z osobna stała się zbiorem wołaniem i czynem. Aby atoli ukształtował się w każdym z nas doskonały chrześcijanin, myślący i żyjący zasadami Chrystusa Pana, trzeba w pierw usunąć wszystko, co wypacza charakter człowieka.

Zacniemy od usunięcia zamiłowania do kieliszka, jednej z głównych przyczyn obecnej demoralizacji. Bez tej ofiary odrodzenie moralne będzie czczą gadaniną.

Potęga państwa naszego zależy od trzeźwości narodu. Chwilowe zyski z monopolu spirytusowego nie zdołają wyrównać strat niezliczonych, które odczuwamy i odczuwać będziemy przez lat dziesiątki. Z roku na rok ubożejemy na korzyść obcych, zapożyczamy się niepotrzebnie i dostajemy się w zależność coraz większą.

Czas wielki, byśmy się ocknęli i zajrzeli tej strasznej prawdzie w oczy. Jeżeli państwo nasze ma za-

chować swą niezależność i dojść do znaczenia i potęgi natenczas muszą go obywatele żyć trzeźwo.

Niechaj każdy obywatel polski, a więc i młodzieniec i dziewica zacznie od siebie! Nie przynaglajmy innych do picia, zarzućmy barbarzyńskie zwyczaje pijackie! Wytwarzajmy, polecajmy i spożywajmy napoje bezalkoholowe. Wstępujmy do organizacji przeciwalkoholowych, a conajmniej popierajmy swym groszem ich szlachetne dążenia, które dla państwa naszego posiadają znaczenie daleko donioślejsze, niż się naogół przypuszcza.

Okażmy czynem, że los i przyszłość państwa naszego naprawdę żywo nas obchodzą!

Każdy z nas może i powinien zacząć od siebie, aby tem śmielej i skuteczniej mógł innych pouczać, upominać i nakłaniać do trzeźwości. Propaganda trzeźwości jest trudna i długa; stąd winna być prowadzona systematycznie i wytrwale, oparta nie o jednostki luzem chodzące, lecz o silne, żywotne organizacje. „Jeden gram współpracy jest więcej wart, niż cały kilogram sympatii“, „Słowa bez czynu — to śmiecie“ — powiedział Słowacki.

Nie wolno zatem tylko pochwalać, jeżeli ktoś inny pracuje dla otrzeźwienia narodu! Trzeba samemu także, w miarę możliwości, zakasać rękawy do pracy, stanąć do szeregu, wstąpić do organizacji. W organizacji siła!

Zapisz się więc, drucho, zapisz się, druho, na członka takiej organizacji, która Ci się najbardziej podobą, wypełnij odcinek, odetnij go i odeślij pod wskazanym adresem.

Gdybyś się na członka zapisać nie mógł, poślij przynajmniej ofiarę na dalszą walkę o trzeźwość narodu. To — Twój obowiązek obywatelski!

Kochana Młodzieży Śląska!

Czy mamy tylko czytać prześlizne odezwy i fi-gurować pod nimi podpisem? Zabierzmy się do czynu zgodnie z dewizą świętego młodzieniaszka, Patrona naszego: „Do wyższych rzeczy jestem urodzony!“

Inaczej zagranica zawstydzi nas! Od 9 listopada do 2 grudnia roku ubiegłego odbył się w Monasterze (Münster w Niemczech) Międzynarodowy Kongres Katolicki dla Wychowania bezalkoholowego młodzieży. W przyszłych numerach „Młodz. Katol.“ podamy niektóre wykłady, nad którymi tam żywo dyskutowano.

Zastanówmy się dzisiaj nad tem, że dla młodocianych aż do 18-tu nawet do 21 lat wydały dotąd zakaz sprzedaży alkoholu następujące państwa: Ameryka, Anglia, Austria, Brazylja, Bułgaria, Chiny, Ekwador, Grecja, Holandia, Irlandja, Jugosławja, Kolumbia, Norwegja, Szwecja, Turcja, Węgry.

Wiemy, że zakaz zewnętrzny nie zawsze pomoże. Możemy się jednak z takiego postępowania tylu państw przekonać o szkodliwości alkoholu i sami wydać sobie zakaz zupełnego wstrzymania się od alkoholu albo przynajmniej miernie używać go. Kochani druhowie, jak smutno mi przyznać się, że nawet jeden ze starszych drułów naszych nie umiał się w piću pohamować, muszę jednak o tem pisać, ponieważ dzisiaj z druhem tym jest inaczej.

Czy zachorował? Czy miał nieszczęśliwy wypadek? A może śmierć go zaskoczyła w stanie pijanym? Strasznie pomyśleć o czemś podobnem — a rzecz to możliwa — tak wielu niepoprawnych pijaków tragicznie kona.

Nie tak z naszym druhem! Żyje! Pracuje! jest podziwiany dzisiaj w całym S. M. P., bo nauczył się opanować, dotrzymuje raz powziętego postanowienia.

Łaska Boża dopomaga. Odkąd ta zmiana? Od zamkniętych rekolekcji, które razem z innymi odprawił. Cześć takiemu bohaterowi! Niechby stał się apostołem trzeźwości, nie tylko w swoim S. M. P., ale w całym Związku naszym.

A Ty, kochany druhu — czytelniku, będziesz też apostołem trzeźwości.

Wy wszyscy, druhowie, którzy do „wyższych rzeczy“ się zapalacie, chcecie je osiągnąć, możecie apostołować za trzeźwością w ten sposób, że złączycie się razem w kółku abstynenckim. Takich jest dzięki Bogu w naszym Związku 22.

(Ciąg dalszy)

Jakkolwiek wrażenia doznane w dniu poprzednim stanowiły punkt kulminacyjny pielgrzymki, to jednak i ostatni dzień pobytu naszego w Rzymie miał sporo punktów godnych opisu.

Niezawodnie — śmiem twierdzić — każdego przybysza polskiego, a tem bardziej członka S. M. P. interesować będzie grób św. Stanisława Kostki. Z niecierpliwością wyczekiwałem sposobności, aby odwiedzić kościół S. Andrea al Quirinale, gdzie spoczywają zwłoki świętego Patrona Młodzieży Polskiej. Na zapowiedź więc o nabożeństwie w tymże kościele ruszyłem z przyjacielem druham już przed wyznaczonym czasem w drogę. Tu chcieliśmy wnieść modły za całą naszą organizację i prosić o błogosławieństwo dla naszych Stowarzyszeń. Mszę św. odprawił i kazanie wygłosił J. E. ks. biskup Lisiecki. Po wspólnej modlitwie udaliśmy się do przyległego klasztoru, aby zobaczyć celę, w której św. Stanisław przebywał w czasie nowicjatu, i w której zakończył swój krótki, a tak zbożny żywot. Celę tę, przemienioną na kaplicę, zdobią obrazki ze scenami z życia Świętego. Mało znany jest fakt, iż tu wielki papież Leon XIII celebrował swoją pierwszą Mszę św.

Dalej droga szła do muzeum laterańskiego i misyjnego. W laterańskim oglądaliśmy najcenniejszy na świecie zbiór rzeźb, grobowców pokrytych płaskorzeźbami ze scenami Starego i Nowego Testamentu i zbiór napisów, pochodzących z katakumb. W jednej z sal zwrócono nam także uwagę na historyczny sioł,

Lecz za mała to liczba na nasze stosunki, sami bowiem brzydziecie się codziennie objawem pijaństwa, które, niestety, nie zeszcupiało w ostatnich latach, lecz rozpowszechniło się sromotnie.

Razem, Młodzi Przyjaciele! złączcie się, wypowiedzcie walkę tej truciźnie. Napiszcie do Związku, ilu Was jest. Przeczytajcie, co w doniesieniach ostatni raz i dzisiaj napisano. Pamiętajcie zresztą, że Związek wyśle Wam chętnie pelegenta na zebranie, lub na akademję propagandową.

Oby nie nadaremnie drukowano te słowa!

Do Rzymu!

na którym podpisano układy pomiędzy Watykanem i Kwirynałem. Niemniej ciekawe i pouczające było zwiedzenie muzeum misyjnego, stworzonego z inicjatywy obecnego Ojca św. Piusa XI w anno santo 1925. Wiele czasu trzeba by, by szczegółowo obejrzeć poszczególne działy. Niestety kierownictwo pielgrzymki już przypominało nam obiad i musieliśmy powrócić do naszych hoteli, nie zobaczywszy dokładnie wystawy.

Nie pisałem jeszcze nic o kwaterach naszych, muszę przynajmniej o tem wspomnieć, iż umieszczono nas w pierwszorzędnym hotelach, gdzie mieliśmy wszelkie wygody, których potrzebuje podróżnik, chcący jakotako odpocząć. I wyżywienie było wyśmienite. Nie odczuwaliśmy wcale zmiany kuchni włoskiej, tak osławionej z powodu macaroni i oślego mięsa. Przedewszystkiem spożywaliśmy dużo owoców, zasypywano nas wprost winogronami, które podawano do każdego obiadu i kolacji, no i zalewano nas naturalnie winem, bo $\frac{3}{4}$ litra wina dla dwóch osób do obiadu wzgl. kolacji to naprawdę niemało. Aż jednego nie mogę wam powiedzieć, jak wino włoskie smakuje, gdyż podczas całej pielgrzymki ani kropelki nie skosztowałem. Nie mam absolutnie zamiaru chwalić się z tego, lecz podaję to tylko, aby zaprzeczyć ogólnemu mniemaniu, iż nie można się wstrzymać od napojów alkoholowych. Muszę nawet powiedzieć, że nie byłem jedynym z pielgrzymów, który tak postąpił. Znaleźli się w gronie jeszcze inni abstynenci.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Na marginesie

Czy lubisz się bawić?

Minęły radosne święta Bożego Narodzenia, nastal beżśnieżny w tym roku styczeń, a z nim karnawał, zabawy. Sypią się, jak z rękawa, tu i tam bale, wieczory taneczne, rozrywki. Czego na nich niema i na co się widz nie napatrzy! A ty, druholmo i druhu, nie masz ochoty wziąć w nich udziału? Nie? Więc jakto, nie lubisz się bawić? W tak młodym wieku zanikła u ciebie chęć przyjemnej rozrywki? Stanowczo nie wierzę! Nie róbcie skromnych min, jak pewne — ładne stworzonko leśne, które nigdy nie objawia apetytu na to, czego na razie osiągnąć nie może. Znowu proszę nie myśleć, że mam bezbożny, uwłaczający Waszej organizacji, zamiar wysyłania zwłaszcza Was, druchenki, na wszelkie „tańcówki“, jak owe śliczne, niestety nartwe lalczki w oknach wystawowych, do których każdy się uśmiechnie, ale minie bez żalu. O nie! Nasze lruchny, a cóż dopiero druhowie! zbyt wysoko cenią swój honor, aby defilować w towarzystwach o wieżbyt pewnej wartości moralnej, skąd wychodzi się

z niesmakiem, że zbrudziło się nietylko suknię, ale może... czystą myśl. Ale na uczciwą zabawę czemuż nie mógł, nie raczył iść? Ujmy ci to nie przyniesie, a wzorowem zachowaniem stwierdzisz fakt, który obecny świat chce obalić, że można bardzo wesoło i z pełnem zadowoleniem bawić się bez grzechu. A że dziś nie można określić wieku, względnie granicy dla zepsucia, bo nie chroni od niego ani stanowisko społeczne ani inteligencja czy jej brak — słowem ciężko dziś się jest zorientować w chaosie spaczonych pojęć i poglądów na to „co wolno i nie wolno“, to najlepiej, kochane członkinie i członkowie S. M. P., postapicie, gdy w swoim zespole urządzicie sobie zabawę. Jakże nie przemawiać ci to do przekonania? Nie miałbyś, druhu, ochoty, nie zechciałabyś, druchenko miła, zabawić się z tymi, którzy dla ciebie w organizacji są braćmi, siostrami, boć jeden macie wytyczny cel życia, i jedno powinno ożywiać Was pragnienie jako członków i członkinie organizacji, stojącej na służbie Kościoła i Ojczyzny, pod hasłem: Bogu służ. Zapewne tak się na tę kwestję zapatrujecie, jak i ja. Zresztą przyjemną jest też pewność, z jaką wstępujesz na salę, gdzie są zebrani sami twoi. Zabawę

taneczną, aby nie była nudną i jednostajną, można wtenczas urozmaicić jakimś występem kółka śpiewackiego czy muzycznego, bądź też monologiem, duetem i t. p. Przecież Wam młodym pomysłów nie brak, byle dobrych chęci starczyło i zrozumienie było! Prawda? Nikt cię tu nie wyśmiej, że niezbyt wprawnie nogi ci w tańcu chodzą lub jesteś z taktem w niezgodzie. A na jakiejś tam publicznej zabawie czujesz się czasem w roli intruza, zwłaszcza, gdy na ciebie patrzą zukosa. Tańczysz coś w rodzaju shimi, tango czy charlestona, o jakieś łamańce, które ci się naprawdę nie podobają, choćby z tego prostego względu że twoja organizacja ich nie popiera i u swych członków widzieć nie chce. Ale ty, druchenko, dostawisz się między obcych, nie masz odwagi. odmówić jakiemuś chłopaczkowi choćby ten niedawno opuścił mury szkolne, ale się już ma za dorosłego kawalera, Ty zaś druha, nadrabiasz miną i uczysz się dopiero kroków, robiąc z siebie komiczne widowisko ku uciesze obserwatorów. I czemuż to — powiedzcie mi — tak pozwolić ponieierać sobą na tyłu niestosownych zabawach? Już głupstwo o ciebie, skoro sam o siebie nie dbasz, ale gdy kto cię pozna, żeś ty członkiem, członkinią S. M. P.! Jak potem wynagrodzisz ujmę, wyrządzoną twej organizacji? No i ostatecznie na zabawie swej własnej nie potrzebujesz słać krzyków, wrzasków i t. p., „przyjemności“, których rozbawiona i nietrzeźwa publiczność nie zwykła sobie odmawiać. Już tam o nietrzeźwości niema u Was co mówić, bo choć kółka abstynenckie nie są jeszcze liczne, ale spodziewać się należy, że ogół naszych członków i członkiń hołduje tej pięknej regule życia: „Nie używaj napojów alkoholowych!“ Chodzi jedynie o spotęgowanie pojęć o potrzebie unikania alkoholu tak wśród Was samych, jak i w Waszym otoczeniu. Unikając zaś zabaw zbyt hucznych, na których króluje użycie i opilstwo, popieracie tem samem akcją przeciwalkoholową, którą zwłaszcza teraz, w okresie karnawałowym, szerzyć nam należy: Nietylko sam czy sama muszę żyć jak Bóg chce, ale dążyć usilnie, by wszędzie i zawsze zwyciężała idea dobra. Tego żąda od nas nasze hasło, które oświecić nam winno drogę obowiązku, pracy, rozrywki i zabawy.

R. S.

O rekolekcjach zamkniętych Związku Młodzieży Polskiej na Śląsku

Zamknięte rekolekcje cieszą się dzisiaj na Śląsku wielkim powodzeniem. Związek Młodzieży Polskiej, pierwszy wśród organizacji, rozpoczął urządzenie rekolekcji dla członków swoich dzięki zabiegom byłego sekretarza generalnego ks. prof. Tomali, już w roku 1925 przyjęli o. o. Jezuici w Dziedzicach 59 druhów S. M. P. w swoje gościnne progi. Te pierwsze rekolekcje naszej organizacji przeprowadził o. Godarzewski od 7. do 10. lipca. Ten piękny czyn nie poszedł w zapomnienie, druhowie bowiem sami rok rocznie zgłaszali się na rekolekcje. W Dziedzicach było ich w 1926 roku 32, w 1927 30, w roku zaś 1928 w Dziedzicach 37, a Piekarach Wielkich 24. W roku 1929 było 59 druhów w Kokoszcach.

Za tym pięknym przykładem druhów poszły i druchny. 8. stycznia b. r. wróciło 55 druchen z pierwszych swych rekolekcji do domów. Rekolekcje te, przeprowadzone przez znanego na Śląsku o. Drobego, odbyły się w Kokoszcach od 4. do 8. b. m. Związek Młodzieży Żeńskiej jest o tyle zadowolony z odbytych rekolekcji, że z 38 Stowarzyszeń aż 25 było przez przedstawicielki zarządu zastąpionych. Stowarzyszenia te zasługują na pochwałę. Świetne zakończenie znalazły

rekolekcje w pielgrzymce do pobliskiego Pszowa, gdzie druchny przed cudownym obrazem Matki Boskiej złożyły Patronce swej serdeczne dzięki. Zwiędziły także nowowytbudowaną Kalwarię.

Ks. sekretarz Związku.

Co powinna wiedzieć o alkoholofu młodzież?

1. Żaden napój alkoholowy — czy to piwo, czy wino, czy wódka — nie zawiera specjalnych składników odżywczych lub wzmacniających w takiej mierze, iżby ciału był potrzebny.
2. Alkohol, zawarty w każdym napoju alkoholowym, jest trucizną, która utrudnia czynności życiowe naszego organizmu i dlatego szkodzi zdrowiu naszemu.
3. Dłuższe używanie napojów alkoholowych wywołuje ciężkie i przewlekłe choroby, a specjalnie zachorzenia żołądka, wątroby, nerek, serca i mózgu, nadewszystko rozstrój nerwów.
4. Użycie napojów alkoholowych wcale nie gasi pragnienia, lecz przeciwnie — jeszcze więcej je podnieca.
5. Kto chce być dzielnym człowiekiem w przyszłości, nie może przyzwyczajać się do używania napojów alkoholowych, które prowadzą do życia karczemnego i do pijaństwa.
6. Upojenie alkoholowe paraliżuje czynności mózgu i nerwów, prowadzi do karygodnych czynów i niemoralnych występów.
7. Wydatki na napoje alkoholowe uniemożliwiają inne wydatki jak n. p. na dalsze kształcenie się i na rozrywkę kulturalne.
8. Nałóg alkoholowy niszczy ogromnie zdolności do pracy w rzemiośle i przemyśle, a przez to ujemnie wpływa na możliwość współzawodniczenia przemysłu naszego na rynku światowym.

So rekolekcjach zamkniętych.

Czuając się bardzo szczęśliwymi po odbyciu rekolekcji zamkniętych w Kokoszcach, składamy tą drogą z głębi serc naszych, przepelnionych wdzięcznością i radością, staropolskie „Bóg zapłać“ przew. o. Drobemu za wygłoszone do nas nauki i udzielenie nam praktycznych rad i wskazówek, któremi będziemy się kierowały w dalszym swem życiu, wiel. Siostrom za gościnność i otoczenie nas serdeczną opieką, a przede wszystkim przew. ks. Matuszkowi — Sekretarzowi Generalnemu — za to, że zorganizował te specjal-

Karta zgłoszenia.

Niniejszem zgłaszam się na członka

1. Katolickiego Związku Abstynentów (składka miesięczna 30 gr, roczny abonament Świłu 3,60 zł albo Przyjaciela Trzeźwości 75 gr) (albo do)

2. Bractwa Wstrzemięźliwości (składka dobrowolna, roczny abonament Przyjaciela Trzeźwości 75 gr. — zupełna wstrzemięźliwość od trunków palonych, umiarkowanie w picciu piwa i wina (albo do)

3. Polskiej Ligi Przeciwalkoholowej (nie wymaga żadnego zobowiązania, Świł bezpłatnie, składka roczna najmniej 6 zł. — przyjmuje się tylko chrześcijan).

Uwaga: Uprasza się podkreślić, co właściwe, podpisać i odesłać pod adresem drugostronnym.

Czytelnie: imię, nazwisko, stan lub zawód, miejsce zamieszkania, poczta, ulica i numer.

ne dla nas rekolekcje w tym cudnym zakątku Śląska, gdzie w ciszy i spokoju rozważając nad słyszanymi naukami nie tylko zaczerpnęliśmy ducha na dalszą swą drogę, ale i fizycznie wypoczęliśmy. Wdzięczność swoją będziemy się starały czynnie okazać przez usilną pracę nad sobą i przez wyteżoną pracę w naszych Stowarzyszeniach.

Do druchen, które nie miały tego szczęścia być z nami na rekolekcjach zamkniętych, zwracamy się z gorącą zachętą, by już teraz zaczęły wklejać sobie znaczki oszczędnościowe do książeczek, aby na przyszły rok i one mogły zakosztować tego szczęścia, jakiego myśmy doznały w Kokoszycach.

Pięćdziesiąt pięć wdzięcznych druchen.

Doniesienia Związku Młodzieży męskiej i żeńskiej

Szachistom w SMP. przypomina się, że winni przeprowadzić gry o mistrzostwo w Stowarzyszeniu swoim i natychmiast postać wynik do naczelnika okręgowego albo do Związku celem zorganizowania zawodów okręgowych. Druh Kozler z Nowych Hajduk, najlepszy szachista okręgu król. huckiego, posiada tablicę pokazową, według której każdemu druhowi łatwo objaśnić grę w szachy. Zgłoszenia na wyjazd druha Kozlera przyjmuje Związek.

Gry na mandolinach i gitarach pilnują skrzetnie pod dzielna batutą p. Głodka — druchmy z Rożdżenia - Szopienic i trzech katowickich SMP., a od zeszłego tygodnia także druhowie SMP. katedra. Ocwiczenia ich odbywają się w „Ogniisku” na ul. Poniatowskiego róg ul. Wandy, we wtorki i piątki od godziny 18-tej. Druhowie z okręgu katowickiego mogą się jeszcze dołączyć na warunkach podanych w okólniku.

Związek rozstał do wszystkich SMP. formularze sprawozdawcze za rok 1929. Uprasza się o sumienne wypełnienie ich i nadesłanie do Związku. Dotąd spełniły już swój obowiązek następujące męskie SMP.:

1. Bieruń - Nowy, 2. Bojszowy, 3. Bronów, 4. Bujaków, 5. Dąbrówka-Wielka, 6. Dzieckowice, 7. Dziedzice, 8. Jedłownik, 9. Katowice Katedra, 10. Kończyce, 11. Krywałd, 12. Łagiewniki, 13. Lasowice, 14. Lyski, 15. Markłowice, 16. Mazańcowice, 17. Międzyrzecze, 18. Mikołów, 19. Mokre, 20. Nakło, 21. Ornontowice, 22. Piekary-Wielkie, 23. Pszczyna, 24. Pszów, 25. Ruda Śl. 26. Sumina, 27. Wodzisław — Z żeńskich SMP.: Lipowiec, Druchny, druhowie, pospieszcie się! Tak jak w roku ubiegłym ogłoszę wszystkich niedbałców w następnej „Młodzieży”. Do tych należały na początku 1929 roku cztery z powyższych SMP. Czy to nie postęp, że dzisiaj maszerują między pierwszymi?

Antena Katowicka poruszy znów cały świat wiadomościami o życiu Młodzieży SMP w środę 29 bm. o godz. 19.15 (uwaga godzina zmieniona)! Stwierdziłszy, kto komunikatów radiowych słucha? Warto o tem wiedzieć. Stacja Poznańska nadaje w piątek, 7. lutego sprawozdanie z Międzynarodowego Kongresu Katolickiego dla wychowania bezalkoholowego młodzieży w Monasterze.

Niech każde Stow. wyszenie przygotowuje „Tydzień Propagandy Trzeźwości”, który w tym roku przypada na pierwszy tydzień lutego t. j. od 1. do 8. lutego. Związek podał już w „Młodzieży Katolickiej” cenny materiał do wykładów, deklamacji, teatrów,

Wym. i. wypełnij i poślij!

Do

Składnicy Abstynenckiej

POZNAŃ

Alcio Marcinkowskiego 26

który można w Sekretariacie zamówić. Także styczniowy numer „Kierownika” Stow. Młodz. Polsk. umieścić pod „drobniemi materiałami” stosownie wszystkie, zachęcające do abstynencji. W numerze trzecim „Kierownika” z 1926 roku podano nawet regulamin ramowy dla kółek abstynenckich. Młodzieży kochana, walczyć mężnie i wytrwale z alkoholem, naszym najniebezpieczniejszym wrogiem, zatrzymującym duszę i umysł. „Kierownik” z roku 1929 podaje gotowy materiał do urządzenia wieczornicy propagandowej.

Ankieta p. t. „Co sądzisz o zabawach” podaje powtórnie styczniowa „Młoda Polka”, „Przyjaciel Młodzieży” i „Kierownik”. Ileż naszych druchen i druhów przesłało do Poznania odpowiedź na powyższą ankietę? A która druchna dała już odpowiedź do „radia obozowego”? Spieszcie się, bo termin ucieka!

Skarbnicy. Pocieszająco, że na ostatni okólnik tak żywo wpływają zaległości w składkach i rachunkach. Podoba mi się, że zrozumieście potrzeby Związku. Które SMP, do 1. 2. nie zapłaci znajdzie się w „Młodzieży”.

Sprawozdanie z obozu w Kórniku najlepiej napisały druch. Piechulanka z S. M. P. Lyski i druch. Foyerówna z S. M. P. Katowice N. M. P. Nagrodę w postaci książki ks. S. P. pt. „Młode serca” przyznano druch. Piechulance.

Baczność druchny! Nowy konkurs! W Kórniku było 8 druchen i 8 sprawozdań otrzymał Związek. W Kokoszycach było 55 druchen — ile sprawozdań otrzymał Związek? Trzy najlepiej napisane będą nagrodzone! Termin do 15. lutego b. r. Dwa już wpłynęły!

Druchny naczelniczki! Czy zauważyliście w „Młodej Polce” nowy dział „Wychowanie fizyczne”? Korzystajcie z niego.

Wizytacje Związku Młodzieży Polskiej.

Związek Młodzieży Polskiej rozpoczął w bieżącym roku wizytowanie Stowarzyszeń. Związek chce się przekonać, w jakich warunkach pracuje młodzież, jakie trudności musi zwalczać, aby istnieć, chce się zetknąć z samą młodzieżą, aby usłyszeć żale, plany na przyszłość i dać młodzieży kilka rad, wskazówek i zachęcić ją do dalszej pracy. Młodzież z radością wita przedstawicieli Związku i chętnie informuje ich o stanie pracy w danym SMP. Nieomal każde Stowarzyszenie żali się na brak zainteresowania się starszego społeczeństwa młodzieżą. Smutne to, ale prawdziwe. Dzisiaj dużo mówi się o znaczeniu wychowania młodego pokolenia, ale mało jest ludzi na Śląsku, którzy spieszyliby z pomocą młodzieży. Przeważnie młodzież pracuje sama, opuszczona przez starszych.

Sekretarz generalny ks. Matuszek przeprowadził wizytację S. M. P. Kokoszyce, Pszów, Jedłownik, Wodzisław i Welnowiec. W niedzielę, dnia 12. b. m. wizytował Związek S. M. P. Cwiklice. Wizytację przeprowadził komendant Zw. p. nauczyciel Karuga z Król-Huty. Młodzież zebrała się w sali szkolnej. Na zebranie przybył również ks. kan. Vogt, który mimo swego sędziwego wieku (przeszło 70 lat) żywo interesuje się młodzieżą. Przemówił w pięknych słowach do młodzieży, podkreślając znaczenie wizytacji i trudne warunki pracy w Cwiklicach. Komendant Zw. p. Karuga wygłosił referat na temat „Praca młodzieży S. M. P. w wiosce”. Stowarzyszenie liczy 55 druhów, prezesem jest drh. Szafron Konrad. Poza ks. kanonikiem niłk z starszych nie interesuje się młodzieżą ani nawet nauczycielstwo.

Sosiedzenie Wydziału Sportowego S. M. P.

W czwartek odbyło się w Sekretariacie Generalnym w Katowicach posiedzenie Wydziału Sportowego S. M. P. pod przewodnictwem komendanta Zw. naucz. p. Karugi z Król. Huty. Na posiedzeniu był obecny sekretarz generalny ks. Matuszek. Po zagajeniu i odczytaniu protokołu przez sekretarza p. Bonka dał komendant Zw. krótkie sprawozdanie z działalności sportowej za rok 1929. Młodzież uprawia następujące sporty: lekką atletykę, palant, koszykówkę, siatkówkę, szczepiorniak, piłkę nożną. Związek przeprowadził zawody o mistrzostwo Śląska w palancie, w lekkiej atletyce i piłce nożnej. W niektórych okręgach rozgrywano zawody o mistrzostwo okr. w koszykówce i siatkówce. Wysłano 9 druhów na miesięczny kurs w. f. do Kórnik na pod Poznaniem.

Następnie zastanawiano się nad planem pracy na rok 1930. Postanowiono przesunąć termin zawodów lekko-atletycznych o mistrzostwo Śląska na miesiące letnie. Uchwalono, że Stowarzyszeniom i okręgom wolno urządzać festyny sportowe, ale za poprzednim porozumieniem się ze Związkiem. Również dyplomy, wydawane przez Stowarzyszenia i Okręgi, muszą być podpisane przez Związek. Następnie przystąpiono do omówienia protestu S. M. P. Świętochłowice w sprawie piłki nożnej i meczu o mistrzostwo Śląska S. M. P. Katowice-katedra — S. M. P. Świętochłowice. Po dłuższej dyskusji postanowiono odroczyć załatwienie protestu do następnego posiedzenia, a to celem otrzymania szczegółowego sprawozdania z meczu od sędziego.